Udskriftsdato: 23. april 2024

2014/1 LSF 87 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Statsforvaltningens underretning af kommunerne ved udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort efter EU-reglerne samt justering af boligkravet m.v.)

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2014-960-0025

Fremsat den 3. december 2014 af justitsministeren (Mette Frederiksen)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Statsforvaltningens underretning af kommunerne ved udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort efter EU-reglerne samt justering af boligkravet m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 19. september 2014, som ændret ved lov nr. 572 af 31. maj 2010 og lov nr. 1616 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 9, stk. 6, § 9, stk. 15, 3. pkt., § 9, stk. 20, 3. pkt., § 9, stk. 27, 3. pkt., § 19, stk. 1, nr. 6, 1. pkt.,* og to steder i *§ 19, stk. 1, nr. 7, 1. pkt.,* ændres »sin egen bolig« til: »en selvstændig bolig«.

2. I *§ 9, stk. 10,* ændres »§§ 213, 216 eller § 217, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216 eller 217, eller § 228, § 229, stk. 1, §§ 237,« til: »§ 213, § 216, stk. 1, § 225, jf. § 216, stk. 1, § 233, stk. 1 og 2, §§ 233 a, 237,«.

3. I *§ 9, stk. 19,* ændres »215-219, 222 eller 223, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216-219, 222 eller 223, eller § 228, § 229, stk. 1, §§ 230, 232,« til: »215, 216, 218, 219, 222, 223, § 224, stk. 1, § 225, jf. §§ 216, 218, 219, 222, 223 eller § 224, stk. 1, §§ 226, 232, § 233, stk. 1 og 2, §§ 233 a,«.

4. I *§ 9 j, stk. 4,* ændres »§§ 216 eller 217, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216 eller 217, eller § 228, § 229, stk. 1, eller §§« til: »§ 216, stk. 1, § 225, jf. § 216, stk. 1, § 233, stk. 1 og 2, §§ 233 a,«.

5. I *§ 22, stk. 1, nr. 6,* ændres »§ 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222, § 230, § 235,« til: »§ 216, § 222, § 225, jf. §§ 216 og 222, § 226, § 235,«.

6. I *§ 44 a, stk. 1,* ændres »og Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering« til: », Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og Statsforvaltningen«.

7. *§ 44 a, stk. 1, nr. 2,* ophæves, og i stedet indsættes:

»2) at udlændingen er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse eller afslag herpå,

3) at udlændingen er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse efter afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. nr. 2, eller«.

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2015.

Stk. 2. § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse i sager, hvor der før lovens ikrafttræden er indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1-3, eller § 9 c, stk. 1, og hvor det godtgøres, at der rådes over egen bolig efter udlændingelovens § 9, stk. 6, § 9, stk. 15, 3. pkt., § 9, stk. 20, 3. pkt., § 19, stk. 1, nr. 6, 1. pkt., og § 19, stk. 1, nr. 7, 1. pkt. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 2-5, finder anvendelse, hvis det strafbare forhold er begået den 1. juni 2015 eller senere. Hvis det strafbare forhold er begået før den 1. juni 2015, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Orientering af kommunerne om udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort i medfør af EU-reglerne mv.
2.1. Gældende ret
2.2. Lovforslagets udformning
3. Justering af boligkravet ved familiesammenføring
3.1. Gældende ret
3.2. Lovforslagets udformning
4. Ændringer som følge af lov nr. 633 af 12. juni 2013
4.1. Gældende ret
4.2. Lovforslagets udformning
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer mv.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er for det første at præcisere, at Statsforvaltningen er ansvarlig for at orientere kommunerne om Statsforvaltningens udstedelse af registreringsbevis og opholdskort i medfør af EU-reglerne. Formålet med lovforslaget er for det andet at foretage to mindre justeringer af boligkravet i forbindelse med familiesammenføring, således at fremleje af en bolig vil kunne opfylde boligkravet, og således at den herboende fremover skal kunne godtgøre at råde over en selvstændig bolig. Endelig foretages visse justeringer af udlændingeloven som følge af lov nr. 633 af 12. juni 2013, hvorved bl.a. straffelovens kapitel 24 om seksualforbrydelser blev ændret.

2. Orientering af kommunerne om udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort i medfør af EU-reglerne mv.

2.1. Gældende ret

Det følger af udlændingelovens § 44 a, stk. 1, nr. 1, at Udlændingestyrelsen uden udlændingens samtykke videregiver oplysninger om, at udlændingen er meddelt registreringsbevis eller opholdskort i medfør af EU-reglerne, jf. udlændingelovens § 6 og bekendtgørelse nr. 474 af 12. maj 2011, som ændret ved bekendtgørelse nr. 305 af 28. marts 2014 (herefter EU-opholdsbekendtgørelsen), til kommunalbestyrelsen for den kommune, hvor udlændingen bor eller opholder sig eller flytter til fra udlandet.

Det er i alle tilfælde Statsforvaltningen, som træffer afgørelse om udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort i medfør udlændingelovens § 6 og EU-opholdsbekendtgørelsen, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 33, stk. 1.

Statsforvaltningen indtaster i dag oplysninger om udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort, jf. udlændingelovens § 6 og EU-opholdsbekendtgørelsen, i udlændingeregisteret, hvorfra oplysningen automatisk overføres til udlændingeinformationssystemet. Derefter sendes automatisk en meddelelse til den relevante kommunalbestyrelse.

Det fremgår ikke af ordlyden i udlændingelovens § 44 a, skt. 1, at Udlændingestyrelsen i forbindelse med orienteringen af den relevante kommunalbestyrelse om et afslag på en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 44 a, stk. 1, nr. 2, skal orientere om en eventuel forlængelse af en allerede eksisterende tidsbegrænset opholdstilladelse.

Udlændingelovens § 44 a blev indsat ved lov nr. 365 af 6. juni 2002, jf. lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002, herunder særligt pkt. 8 i forslagets almindelige bemærkninger. Udlændingelovens § 44 a, stk. 1, nr. 2, blev indsat som en præcisering ved lov nr. 425 af 10. juni 2003, jf. lovforslag nr. L 174 af 12. marts 2003.

2.2. Lovforslagets udformning

Eftersom Statsforvaltningen i alle tilfælde træffer afgørelse i første instans om udstedelse af registreringsbevis og opholdskort i medfør af udlændingelovens § 6 og EU-opholdsbekendtgørelsen, bør Statsforvaltningen også være ansvarlig for at orientere den relevante kommunalbestyrelse herom i medfør af udlændingelovens § 44 a, stk. 1, nr. 1. Det foreslås derfor, at pligten til at orientere den relevante kommunalbestyrelse om udstedelse af registreringsbevis og opholdskort, jf. udlændingelovens § 6 og EU-opholdsbekendtgørelsen, fremover skal påhvile Statsforvaltningen. Det bemærkes, at det forventes, at Statsforvaltningen inden den foreslåede ikrafttrædelsesdato (1. juni 2015) er overgået til et nyt sagsbehandlingssystem, som automatisk vil indberette oplysningerne til udlændingeinformationssystemet, hvorfra meddelelse om udstedelse af registreringsbevis eller opholdskort, jf. udlændingelovens § 6 og EU-opholdsbekendtgørelsen, vil blive sendt til den relevante kommunalbestyrelse.

Desuden foreslås det med henblik på at undgå risikoen for misforståelser præciseret, at Udlændingestyrelsen – hvis der i forbindelse med et afslag på en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse meddeles forlængelse af en allerede eksisterende tidsbegrænset opholdstilladelse – skal orientere den relevante kommunalbestyrelse herom i forbindelse med orienteringen om afslaget på tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 44 a, stk. 1, nr. 2.

3. Justering af boligkravet ved familiesammenføring

3.1. Gældende ret

I sager om ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, følger det af udlændingelovens § 9, stk. 6, at opholdstilladelse, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, skal betinges af, at den herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. udlændingelovens § 9, stk. 27.

Det følger vedrørende familiesammenføring med børn, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, af udlændingelovens § 9, stk. 15, 3. pkt., at opholdstilladelse, såfremt væsentlige hensyn taler derfor, kan betinges af, at den herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. udlændingelovens § 9, stk. 27.

Vedrørende adoption mv., jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, følger det af udlændingelovens § 9, stk. 20, 3. pkt., at opholdstilladelse, når opholdstilladelsen gives med henblik på ophold hos barnets nærmeste familie, skal betinges af, at den herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. udlændingelovens § 9, stk. 27.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 27, 3. pkt., kan justitsministeren fastsætte nærmere regler om, hvornår det kan anses for godtgjort, at den herboende person råder over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. § 9, stk. 6, § 9, stk. 15, 3. pkt., og § 9, stk. 20, 3. pkt., og om kommunalbestyrelsens udtalelse efter § 9, stk. 27, 1. pkt. Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 814 af 20. juli 2004 om opfyldelse af bolig-

kravet i familiesammenføringssager og om kommunalbestyrelsens udtalelse om referencens boligforhold, som ændret ved bekendtgørelse nr. 123 af 21. januar 2009 (herefter boligkravsbekendtgørelsen).

Bestemmelserne vedrørende boligkrav ved ægtefællesammenføring og familiesammenføring med børn blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 424 af 31. maj 2000. Det fremgår af forarbejderne, jf. lovforslag nr. L 208 af 29. februar 2000, at det overordnede formål med lovforslaget er at bidrage til en forbedring af grundlaget for udlændinges introduktion og integration i det danske samfund, og at det som udgangspunkt bl.a. skal være en betingelse for ægtefællesammenføring, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, at den herboende godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse.

Det fremgår dernæst af bemærkningerne til bestemmelserne, at det vil være en betingelse for at anse boligkravet for opfyldt, at den herboende råder over sin egen bolig, og at det ligger heri, at den herboende som ejer, andels- eller anpartshaver, lejer eller på anden måde skal råde over brugsretten til sin egen bolig.

Det fremgår endvidere, at hvis den herboende ejer eller lejer en del af en bolig, vil boligkravet være opfyldt, også selv om boligen ikke har eget køkken og/eller toilet, men at en fremlejeaftale, dvs. en udlejningsaftale vedrørende en bolig, som indgås med lejeren af den pågældende bolig, vedrørende en lejebolig eller en del af en sådan bolig, ikke vil opfylde kravet om egen bolig. Det fremgår i overensstemmelse hermed af boligkravsbekendtgørelsens § 6, stk. 3, at boligkravet ikke anses for opfyldt, hvis den herboende råder over en lejebolig eller en del af en lejebolig ved en fremleje- eller låneaftale.

Det er endelig en betingelse, at den herboende på forhånd, f.eks. ved en ikke tidsbegrænset lejekontrakt, godtgør at kunne opfylde boligkravet frem til tidspunktet for en eventuel meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse til den familiesammenførte person. Det fremgår i den forbindelse af boligkravsbekendtgørelsens § 4, stk. 1, at boligkravet anses for opfyldt, når den herboende godtgør, at vedkommende senest 3 måneder efter tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse vil råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. §§ 6 og 7, jf. § 8, indtil mindst 3 år efter tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse.

Hvis boligkravet stilles, skal kravet som udgangspunkt være opfyldt, indtil den familiesammenførte udlænding måtte opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Det følger i den forbindelse af udlændingelovens § 11, stk. 2, at en tidsbegrænset opholdstilladelse, som er meddelt med mulighed for varigt ophold, kan forlænges efter ansøgning, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 19.

Det fremgår af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 6, at en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at en herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. § 9, stk. 6, § 9, stk. 15, 3. pkt., og § 9, stk. 20, 3. pkt., og den herboende person ikke længere kan godtgøre dette.

Det følger endvidere af § 19, stk. 1, nr. 7, at en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, når opholdstilladelsen ikke er betinget af, at en herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, fordi særlige grunde taler derimod, jf. § 9, stk. 6, § 9, stk. 15, 3. pkt., og § 9, stk. 20, 3. pkt., og disse særlige grunde ikke længere foreligger, og den herboende person ikke kan godtgøre at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse.

Udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 6 og 7, blev tillige indsat ved lov nr. 424 af 31. maj 2000. Det fremgår af forarbejderne, jf. lovforslag nr. L 208 af 29. februar 2000, pkt. 1, at boligkravet skal være opfyldt vedvarende indtil tidspunktet for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse til den pågældende familiesammenførte person, og at manglende overholdelse af kravet vil kunne medføre, at opholdstilladelsen - så længe denne er meddelt tidsbegrænset - nægtes forlænget eller inddrages.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelserne, at boligkravet normalt ikke kan anses for opfyldt, hvis den herboende kun midlertidigt råder over en bolig, f.eks. fordi der er indgået en tidsbegrænset lejekontrakt, og ikke på forhånd kan godtgøre efterfølgende at råde over en anden bolig, der opfylder boligkravet.

Ved vurderingen af, om manglende opfyldelse af boligkravet skal føre til inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en meddelt opholdstilladelse, skal de hensyn, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, indgå, jf. udlændingelovens § 11, stk. 2, og § 19, stk. 4.

3.2. Lovforslagets udformning

Det foreslås at ændre boligkravet, således at der fremover stilles krav om, at den herboende råder over en selvstændig bolig. Det medfører, at det som udgangspunkt ikke længere vil være muligt at opfylde boligkravet ved at leje værelser i eksempelvis sine forældres ejerbolig. Der skal ved vurderingen af, om der er tale om en selvstændig bolig, hovedsagelig lægges vægt på, om der er en selvstændig indgang til boligen, og om boligen fremstår som en enhed. Forslaget om at ændre boligkravet således, at der stilles krav om råden over en selvstændig bolig, styrker kravets integrationsfremmende formål.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Det foreslås endvidere, at fremleje af en selvstændig bolig fremover vil kunne opfylde boligkravet, forudsat at boligen i øvrigt opfylder kravene. Det skyldes, at det har vist sig uhensigtsmæssigt, at det – uanset forholdene i øvrigt – ikke er muligt at opfylde boligkravet med en fremlejeaftale.

En almindelig fremlejeaftale på det danske boligmarked har en maksimal løbetid på 2 år, jf. bl.a. lejelovens § 70, stk. 1. Det findes derfor hensigtsmæssigt som følge af justeringen af boligkravet til tillige at omfatte fremleje generelt at nedsætte kravet til en midlertidig lejekontrakts varighed fra tre år, jf. boligkravsbekendtgørelsens § 4, stk. 1, til 1 år og 6 måneder fra ansøgningstidspunktet. Det vil tilsvarende gælde ved ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, jf. boligkravsbekendtgørelsens § 5, stk. 1.

For så vidt angår inddragelse, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 6 og 7, foreslås den nuværende regel, jf. boligkravsbekendtgørelsens § 5, stk. 2, fastholdt med den ændring, at kravet til lejekontraktens varighed nedsættes fra tre år til 1 år og 6 måneder. Det medfører, at boligkravet anses for opfyldt, når den herboende godtgør, at vedkommende råder over en selvstændig bolig af rimelig størrelse indtil mindst 1 år og 6 måneder efter tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse eller seneste indgivelse af ansøgning om forlængelse af opholdstilladelsen eller frem til det tidspunkt, hvor ansøgerens opholdstilladelse tidligst kan forventes meddelt tidsubegrænset, hvis dette tidspunkt ligger tidligere end 1 år og 6 måneder efter tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse eller seneste indgivelse af ansøgning om forlængelse af opholdstilladelsen.

Boligkravets integrationsfremmende formål vil fortsat varetages, idet der ikke ændres ved det nuværende krav om, at hvis der er stillet boligkrav, skal den herboende råde over en selvstændig bolig indtil det tidspunkt, hvor den familiesammenførte måtte opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Hvis den herboende ikke kan godtgøre at råde over en selvstændig bolig, kan den familiesammenførtes tidsbegrænsede opholdstilladelse inddrages, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 6, eller forlængelse kan nægtes, jf. udlændingelovens § 11, stk. 2, jf. § 19. Hvis der ikke er stillet boligkrav som betingelse for at tillade ægtefællesammenføring som følge af, at der forelå ganske særlige grunde, og disse grunde ikke længere foreligger, vil den familiesammenførtes tidsbegrænsede opholdstilladelse kunne inddrages eller nægtes forlænget, hvis den herboende ikke kan godtgøre at råde over en selvstændig bolig.

Der ændres således ikke på betingelsen om, at boligkravet som udgangspunkt vedvarende skal være opfyldt, indtil udlændingen måtte opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Hvis forslaget vedtages, vil der samtidig med lovens foreslåede ikrafttræden den 1. juni 2015 blive udstedt en ny boligkravsbekendtgørelse.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

4. Ændringer som følge af lov nr. 633 af 12. juni 2013

4.1. Gældende ret

4.1.1. Ægtefællesammenføring og familiesammenføring med børn

Det følger af udlændingelovens § 9, stk. 10, at opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, ikke kan gives, såfremt den herboende person inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod en ægtefælle eller samlever ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelse af straffelovens §§ 213, 216 eller 217, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216 eller 217, eller § 228, § 229, stk. 1, §§ 237, 244-246, 250, 260, 261, 262 a eller 266.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 427 af 9. juni 2004, jf. lovforslag nr. L 171 af 20. februar 2004 og ændringsforslagene gengivet i Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitiks betænkning af 11. maj 2004 over forslaget.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 9, stk. 19, at opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, ikke kan gives, såfremt den i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle eller samlever inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod et eller flere mindreårige børn ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelse af straffelovens § 210, stk. 1 eller 3, jf. stk. 1, §§ 213, 215-219, 222 eller 223, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216-219, 222 eller 223, eller § 228, § 229, stk. 1, §§ 230, 232, 235, 237, 244-246, 250, 260, 261, § 262 a, stk. 2, eller § 266.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 427 af 9. juni 2004, jf. lovforslag nr. L 171 af 20. februar 2004 og ændringsforslagene gengivet i Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitiks betænkning af 11. maj 2004 over forslaget.

Både udlændingelovens § 9, stk. 10 og 19, henviser således til en række bestemmelser i straffelovens kapitel 24 om seksualforbrydelser. Der blev foretaget væsentlige ændringer i dette kapital ved lov nr. 633 af 12. juni 2013, uden at henvisningerne til kapitlet i udlændingeloven blev ændret.

4.1.2. Au pair-personer

Det følger af udlændingelovens § 9 j, stk. 4, at opholdstilladelse efter § 9 j, stk. 1, medmindre særlige grunde taler derfor, ikke kan gives, hvis værtspersonen eller dennes ægtefælle eller samlever inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod en person, der på gerningstidspunktet var au pair hos den domfældte, ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelse af straffelovens §§

216 eller 217, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216 eller 217, eller § 228, § 229, stk. 1, eller §§ 237, 244-246, 250, 260, 261, 262 a eller 266.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 505 af 6. juni 2007, jf. lovforslag nr. L 198 af 28. marts 2007.

Der henvises således tillige i udlændingelovens § 9 j, stk. 4, til en række bestemmelser i straffelovens kapital 24, der som nævnt blev ændret væsentligt ved lov nr. 633 af 12. juni 2013.

4.1.3. Udvisning

Det følger af udlændingelovens § 22, stk. 1, nr. 6, at en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, kan udvises bl.a., hvis udlændingen efter bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller efter straffelovens § 119, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., jf. 1. pkt., § 123, § 136, § 180, § 181, § 183, stk. 1 og 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 186, stk. 1, § 187, stk. 1, § 193, stk. 1, § 208, stk. 1, § 210, stk. 1 og 3, jf. stk. 1, § 215, § 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222, § 230, § 235, § 237, § 244, § 245, § 245 a, § 246, § 250, § 252, stk. 1 og 2, § 261, stk. 2, § 262 a, § 276, jf. § 286, §§ 278-283, jf. § 286, § 279, jf. § 285, hvis forholdet angår socialt bedrageri, § 288, § 289, § 289 a, § 290, stk. 2, § 291, stk. 1, jf. stk. 4, eller § 291, stk. 2, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Der henvises således til straffelovens § 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222, § 230, og § 235 i bestemmelsen. Disse bestemmelser vedrører seksualforbrydelser og blev som nævnt ændret væsentligt ved lov nr. 633 af 12. juni 2013.

Det bemærkes, at der henvises til udlændingelovens § 22 i bl.a. udlændingelovens §§ 23 og 24, som vedrører udvisning af en udlænding, der har haft lovligt ophold her i landet i kortere tid end 9 henholdsvis 8 år.

4.2. Lovforslagets udformning

Det foreslås at foretage en række justeringer i udlændingelovens § 9, stk. 10 og 19, § 9 j, stk. 4, og § 22, stk. 1, nr. 6, som følge af de ændringer i straffelovens kapitel 24, som blev foretaget ved lov nr. 633 af 12. juni 2013. For så vidt angår ændringerne i straffeloven henvises generelt til forarbejderne til lov nr. 633 af 12. juni 2013, jf. lovforslag nr. L 141 af 6. februar 2013, og Straffelovrådets betænkning nr. 1534/2012 om seksualforbrydelser, som det nævnte lovforslag bygger på.

Nedenfor beskrives de ændringer, som blev foretaget ved lov nr. 633 af 12. juni 2013, af de bestemmelser i straffelovens kapitel om seksualforbrydelser, der henvises til i udlændingelovens § 9, stk. 10 og 19, § 9 j, stk. 4, og § 22, stk. 1, nr. 6, og der redegøres for, hvilke ændringer i disse henvisninger der foreslås.

Ved lov nr. 633 af 12. juni 2013 blev straffelovens dagældende § 217 om samleje ved ulovlig tvang ophævet og gerningsindholdet overført til § 216, stk. 1. Der skal derfor ikke længere henvises til straffelovens § 217 i udlændingelovens § 9, stk. 10 og 19, og § 9 j, stk. 4.

Straffelovens dagældende § 218, stk. 2, om at skaffe sig samleje med en person, der befinder sig i en tilstand, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen, blev tillige flyttet til straffelovens § 216, stk. 1, og udvidet således, at bestemmelsen nu også finder anvendelse i sager om voldtægt af den nævnte karakter inden for ægteskab. Udlændingelovens § 9, stk. 10, § 9 j, stk. 4, og § 22, stk. 1, nr. 6, henviser ikke i dag til straffelovens dagældende § 218, stk. 2, men det findes på grund af forholdets alvorlige karakter hensigtsmæssigt at medtage gerningsindholdet i den dagældende § 218, stk.

2, i de nævnte bestemmelser som følge af ændringerne af straffelovens § 216. Det foreslås derfor, at der i udlændingelovens § 9, stk. 10, § 9 j, stk. 4, og § 22, stk. 1, nr. 6, skal henvises til § 216, stk. 1.

Ved lov nr. 633 af 12. juni 2013 blev straffebestemmelsen vedrørende samleje med et barn under 12 år flyttet fra straffelovens dagældende § 222, stk. 1 og 2, til § 216, stk. 2, og straffes nu som voldtægt. Eftersom udlændingelovens § 9, stk. 10, og § 9 j, stk. 4, vedrører forhold begået mod henholdsvis en ægtefælle eller samlever eller en au pair, findes det fortsat velbegrundet, at der ikke henvises til denne bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 10, og § 9 j, stk. 4.

Udlændingelovens § 9, stk. 19, indeholder allerede i dag en henvisning til såvel straffelovens § 216 som §§ 218 og 222. Ændringerne af straffelovsbestemmelserne, som skitseret ovenfor, har derfor ikke materiel betydning i forhold til udlændingelovens § 9, stk. 19.

Udlændingelovens § 22, stk. 1, nr. 6, indeholder i dag en henvisning til såvel straffelovens § 216 som § 222, hvorfor flytningen af gerningsindholdet for så vidt angår samleje med et barn under 12 år fra straffelovens dagældende § 222, stk. 1 og 2, til straffelovens § 216, stk. 2, ikke har materiel betydning i forhold til udlændingelovens § 22, stk. 1, nr. 6. Det foreslås på denne baggrund, at udlændingelovens § 22, stk. 1, nr. 6, fortsat skal henvise til straffelovens § 216, jf. for så vidt angår 216, stk. 1, det ovenfor anførte.

Straffelovens dagældende § 218, stk. 1, om samleje ved udnyttelse af en persons sindssygdom mv., blev ændret således, at bestemmelsen nu også finder anvendelse i sager om overgreb af den nævnte karakter inden for ægteskab. Straffelovens dagældende § 218, stk. 2, blev som nævnt flyttet til § 216, hvorfor stk. 1 nu er den eneste bestemmelse i straffelovens § 218. Det foreslås på den baggrund, at udlændingelovens § 9, stk. 19, fortsat skal henvise til straffelovens § 218.

Straffelovens § 219 om ansatte eller tilsynsførendes samleje med personer optaget på institutioner blev ændret bl.a. således, at bestemmelsen også nu finder anvendelse for ansatte i politiet. Det foreslås, at udlændingelovens § 9, stk. 19, fortsat skal henvise til straffelovens § 219, som denne bestemmelse nu er formuleret.

Straffelovens § 222 om samleje med barn under 15 år blev som nævnt ved lovændringen ændret i forhold til samleje med et barn under 12 år, som nu straffes som voldtægt efter straffelovens § 216, stk. 2. Det foreslås, at udlændingelovens § 9, stk. 19, og § 22, stk. 1, nr. 6, fortsat skal henvise til straffelovens § 222.

Straffelovens § 223 om samleje med stedbarn, plejebarn mv. blev ændret, således at bestemmelsen ikke længere omfatter adoptivbørn, som nu omfattes af straffelovens § 210, stk. 1, om incest. Det bemærkes, at straffelovens § 210, stk. 1, tillige er omfattet af udlændingelovens § 9, stk. 19. Det foreslås, at udlændingelovens § 9, stk. 19, fortsat skal henvise til straffelovens § 223.

Straffelovens dagældende § 224 om anden heteroseksuel kønslig omgængelse end samleje og § 225 om homoseksuel kønslig omgængelse blev ved lovændringen samlet i en ny § 225 om andet seksuelt forhold end samleje. Bestemmelserne i bl.a. §§ 216, 218-219, 222 og 223 om "samleje" blev samtidig udvidet til ud over vaginalt samleje også at omfatte analt samleje, jf. de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 141 af 6. februar 2013, pkt. 3.2.4. Det foreslås derfor, at henvisningen til straffelovens dagældende §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 217, i udlændingelovens § 9, stk. 10 og § 9 j, stk. 4, erstattes af en henvisning til straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 1. Det foreslås endvidere, at henvisningen i udlændingelovens § 9, stk. 19, til straffelovens dagældende §§ 224 og 225, jf. §§ 216-219, 222 eller 223, erstattes af en henvisning til straffelovens § 225, jf. §§ 216, 218-219, 222 eller 223. Det foreslås endelig, at henvisningen i udlændingelovens § 22, stk. 1, nr. 6, til straffelovens dagældende §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222, erstattes af en henvisning til straffelovens § 225, jf. §§ 216 og 222.

Straffelovens dagældende § 228, stk. 1, om rufferi m.v. blev flyttet til straffelovens § 233, stk. 1, og § 233 a. Det foreslås derfor, at henvisningen i udlændingelovens § 9, stk. 10 og 19, og § 9 j, stk. 4, ændres fra straffelovens § 228 til straffelovens § 233, stk. 1, og § 233 a.

Straffelovens dagældende § 228, stk. 2, om medvirken til bestemte former for erhverv ved kønslig usædelighed blev omskrevet og flyttet til § 224, stk. 1. Den dagældende bestemmelse vedrørte tilskyndelse eller bistand til en person under 21 år til at søge erhverv ved kønslig usædelighed, samt medvirken til en persons befordring ud af riget, for at denne i udlandet skulle drive erhverv ved kønslig usædelighed eller benyttes til sådan usædelighed, når den befordrede person var under 21 år eller uvidende om formålet. Den nugældende bestemmelse i straffelovens § 224, stk. 1, vedrører medvirken til, at en person under 18 år mod betaling eller løfte om betaling har samleje med en kunde. Hvor bestemmelsen tidligere var en supplerende bestemmelse om medvirken til visse former for prostitution, vedrører bestemmelsen nu udelukkende personer under 18 år. Det findes derfor hensigtsmæssigt at opretholde henvisningen for så vidt angår udlændingelovens § 9, stk. 19, om familiesammenføring med børn, mens det foreslås at ophæve henvisningen til bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 10, og § 9 j, stk. 4, idet det bemærkes, at det foreslås, at der fortsat i disse bestemmelser skal henvises til straffelovens § 233, stk. 1, om rufferi.

Straffelovens dagældende § 229, stk. 1, om alfonseri blev med en sproglig modernisering flyttet til § 233, stk. 2. Det foreslås derfor, at der i udlændingelovens § 9, stk. 10 og 19, og § 9 j, stk. 4, henvises til § 233, stk. 2.

Straffelovens dagældende § 230 om optagelse af børnepornografi blev med en sproglig modernisering og en forenkling af strafferammen flyttet til straffelovens § 226. Det foreslås derfor, at der i udlændingelovens § 9, stk. 19, og § 22, stk. 1, nr. 6, skal henvises til straffelovens § 226.

Straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelse blev med en sproglig modernisering og en opdeling af strafferammen videreført. Det foreslås derfor, at der i udlændingelovens § 9, stk. 19, fortsat skal henvises til straffelovens § 232.

Straffelovens § 235 om salg mv. af børnepornografi blev sprogligt moderniseret. Det foreslås derfor, at der i udlændingelovens § 9, stk. 19, og § 22, stk. 1, nr. 6, fortsat skal henvises til straffelovens § 235.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, HK-Landsklubben, Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Danske Advokater, Amnesty International, Børnerådet, Børns Vilkår, CFU – Centralorganisationernes Fællesudvalg, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Socialrådgiverforening, Datatilsynet, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, DIGNITY – Dansk Institut mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination, Finansrådet, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Fredsfonden, Færøernes Landsstyre, Grønlands Selvstyre, HK/Danmark, Indvandrermedicinsk Klinik Odense Universitetshospital, Indvandrerrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Kirkernes Integrationstjeneste, Kommunernes Landsforening, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Red Barnet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, SOS mod Racisme, Udlændingenævnet, Ægteskab uden Grænser og 3F.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås at ændre boligkravet, således at der fremover stilles krav om, at den herboende råder over en selvstændig bolig. Det medfører, at det ikke længere vil være muligt at opfylde boligkravet ved at leje værelser i eksempelvis sine forældres ejerbolig, medmindre den udlejede del af boligen i sig selv fremstår som en selvstændig bolig. Der skal ved vurderingen af, om der foreligger en selvstændig bolig,

hovedsagelig lægges vægt på, om der er en selvstændig indgang til boligen, og om boligen fremstår som en enhed.

Boligkravet vil kunne være opfyldt, selv om boligen ikke har eget køkken og/eller toilet. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis den herboende ægtefælle mv. råder over et kollegieværelse eller et klubværelse.

Forslaget vil endvidere indebære, at fremleje af en bolig fremover vil kunne opfylde boligkravet. Låneaftaler, hvorved forstås aftaler om vederlagsfri overdragelse af brugsretten, vil fortsat ikke kunne opfylde boligkravet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2-5

Der foreslås en række henvisningsændringer af overvejende teknisk karakter som følge af vedtagelsen af lov nr. 633 af 12. juni 2013, hvorved bl.a. straffelovens kapitel 24 om seksualforbrydelser blev ændret.

Der henvises til pkt. 4.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det foreslås, at pligten til at orientere den relevante kommunalbestyrelse om udstedelse af registreringsbevis og opholdskort, jf. udlændingelovens § 6 og EU-opholdsbekendtgørelsen, fremover skal påhvile Statsforvaltningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det foreslås præciseret, at Udlændingestyrelsen – hvis der i forbindelse med et afslag på en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse meddeles forlængelse af en allerede eksisterende tidsbegrænset opholdstilladelse – skal orientere den relevante kommunalbestyrelse herom i forbindelse med orienteringen om afslaget på tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. juni 2015.

Det foreslås i *stk. 2,* at justeringen af boligkravet som udgangspunkt ikke skal finde anvendelse for udlændinge, som inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1-3, og § 9 c, stk. 1, herunder i forhold til sager om inddragelse samt ansøgninger om forlængelse. For sådanne udlændinge finder de hidtil gældende regler som udgangspunkt anvendelse, hvilket medfører, at boligkravet fortsat vil kunne opfyldes ved, at den herboende råder over sin egen bolig.

Det foreslås dog, at også en udlænding, der inden lovens foreslåede ikrafttræden har indgivet ansøgning om opholdstilladelse, vil kunne opfylde boligkravet ved at råde over en selvstændig bolig, jf. den foreslåede bestemmelse i lovens § 1, stk. 1, og bemærkningerne hertil. Det vil eksempelvis medføre, at boligkravet i forhold til en forlængelse af en tidsbegrænset opholdstilladelse, som er meddelt på grundlag af en ansøgning, der er indgivet før lovens foreslåede ikrafttræden – i modsætning til efter gældende ret – efter omstændighederne vil kunne opfyldes ved fremleje.

Det foreslås i *stk. 3,* at ændringen i forhold til, hvilke bestemmelser i straffeloven der henvises til i de nævnte bestemmelser i udlændingeloven, skal finde anvendelse, hvis overtrædelsen er begået efter lovens ikrafttræden, dvs. den 1. juni 2015 eller senere. Hvis det relevante strafbare forhold er begået før den 1. juni 2015, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

De bestemmelser, som foreslås ændret ved forslagets § 1, nr. 2-4, vedrører den situation, hvor en herboende udlænding eller dennes ægtefælle eller samlever er dømt for en overtrædelse af forskellige bestemmelser i straffeloven, som er begået mod henholdsvis en samlever eller ægtefælle, børn eller en au pair, og som medfører, at den pågældendes samlever eller ægtefælle, børn eller au pair som udgangspunkt er afskåret fra at få meddelt opholdstilladelse i en periode på 10 år, efter den herboende eller dennes samlever eller ægtefælle ved endelig dom er straffet for overtrædelsen.

Det medfører eksempelvis, at hvis en herboende udlænding vedrørende et forhold begået mod sin ægtefælle eller samlever før den 1. juli 2013 er dømt efter straffelovens dagældende § 217, kan der som udgangspunkt ikke meddeles opholdstilladelse til den pågældendes ægtefælle eller samlever i 10 år efter endelig dom.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1
	I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 19. september 2014, som ændret ved lov nr. 572 af 31. maj 2010 og lov nr. 1616 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:
§ 9.	
Stk. 1-5. (Udelades)	
Stk. 6. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, skal, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, betinges af, at den herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. stk. 27.	**1.** I *§ 9, stk. 6, § 9, stk. 15, 3. pkt., § 9, stk. 20, 3. pkt., § 9, stk. 27, 3. pkt., § 19, stk. 1, nr. 6, 1. pkt.,* og to steder i *§ 19, stk. 1, nr. 7, 1. pkt.,* ændres »sin egen bolig« til: »en selvstændig bolig«.
Stk. 7-9. (Udelades)	
Stk. 10. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, ikke gives, såfremt den herboende person inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod en ægtefælle eller samlever ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelse af straffelovens §§ 213, 216 eller 217, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216 eller 217, eller § 228, § 229, stk. 1, §§ 237, 244-246, 250, 260, 261, 262 a eller 266.	**2.** I *§ 9, stk. 10,* ændres »§§ 213, 216 eller § 217, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216 eller 217, eller § 228, § 229, stk. 1, §§ 237« til: »§ 213, § 216, stk. 1, § 225, jf. § 216, stk. 1, § 233, stk. 1 og 2, §§ 233 a, 237«.
Stk. 11-14. (Udelades)	
Stk. 15. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, kan, såfremt væsentlige hensyn taler derfor, betinges af, at den herboende person ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, i tiden indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. 1. pkt. omfatter dog ikke hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller	

ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, kan endvidere, såfremt væsentlige hensyn taler derfor, betinges af, at den herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. stk. 27.

Stk. 16-18. (Udelades)

Stk. 19. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, ikke gives, såfremt den i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle eller samlever inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod et eller flere mindreårige børn ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelse af straffelovens § 210, stk. 1 eller 3, jf. stk. 1, §§ 213, 215-219, 222 eller 223, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216-219, 222 eller 223, eller § 228, § 229, stk. 1, §§ 230, 232, 235, 237, 244-246, 250, 260, 261, § 262 a, stk. 2, eller § 266.

Stk. 20. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 3, skal, når opholdstilladelsen gives som led i et plejeforhold eller med henblik på ophold hos barnets nærmeste familie, betinges af, at den herboende person påtager sig at forsørge ansøgeren, og at den herboende person ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, i tiden indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. 1. pkt. omfatter dog ikke hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 3, skal, når opholdstilladelsen gives med henblik på ophold hos barnets nærmeste familie, endvidere betinges af, at den herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. stk. 27.

Stk. 21-26. (Udelades)

Stk. 27. Kommunalbestyrelsen afgiver efter anmodning fra Udlændingestyrelsen en udtalel-

3. I *§ 9, stk. 19,* ændres »215-219, 222 eller 223, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216-219, 222 eller 223, eller § 228, § 229, stk. 1, §§ 230, 232« til: »215, 216, 218, 219, 222, 223, § 224, stk. 1, § 225, jf. §§ 216, 218, 219, 222, 223 eller § 224, stk. 1, §§ 226, 232, § 233, stk. 1 og 2, §§ 233 a«.

se om den herboende persons boligforhold, herunder antallet af beboelsesrum og beboere i boligen. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke fra den herboende person til brug for sin udtalelse efter 1. pkt. samkøre Det Fælleskommunale Persondatasystem med Bygnings- og Boligregistret (BBR) med det formål at tilvejebringe oplysning om antallet af beboelsesrum i boligen og antallet af beboere, der er tilmeldt den pågældende adresse. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår det kan anses for godtgjort, at den herboende person råder over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. stk. 6, stk. 15, 2. pkt., og stk. 20, 2. pkt., og om kommunalbestyrelsens udtalelse efter 1. pkt.

Stk. 28-37. (Udelades)

§ 9 j

Stk. 1-3. (Udelades)

Stk. 4. Opholdstilladelse efter stk. 1 kan, medmindre særlige grunde taler derfor, ikke gives, hvis værtspersonen eller dennes ægtefælle eller samlever inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod en person, der på gerningstidspunktet var au pair hos den domfældte, ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelse af straffelovens §§ 216 eller 217, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216 eller 217, eller § 228, § 229, stk. 1, eller §§ 237, 244-246, 250, 260, 261, 262 a eller 266.

Stk. 5-7. (Udelades)

§ 19. En tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages:

Nr. 1-5. (Udelades)

6) Når opholdstilladelsen er betinget af, at en herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. § 9, stk. 6, stk. 15, 3. pkt., og stk. 20, 3. pkt., og den herboende person ikke længere kan godtgøre dette. Bestemmelserne i § 9, stk. 27, finder tilsvarende anvendelse.

4. I *§ 9 j, stk. 4,* ændres »§§ 216 eller 217, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216 eller 217, eller § 228, § 229, stk. 1, eller §§« til: »§ 216, stk. 1, § 225, jf. § 216, stk. 1, § 233, stk. 1 og 2, §§ 233 a,«.

7) Når opholdstilladelsen ikke er betinget af, at en herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, fordi særlige grunde taler derimod, jf. § 9, stk. 6, stk. 15, 3. pkt., og stk. 20, 3. pkt., og disse særlige grunde ikke længere foreligger, og den herboende person ikke kan godtgøre at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse. Bestemmelserne i § 9, stk. 27, finder tilsvarende anvendelse.

Nr. 8-11. (Udelades)

Stk. 2-11. (Udelades)

§ 22. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, kan udvises, hvis

Nr. 1-5. (Udelades)

6) udlændingen efter bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller efter straffelovens § 119, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., jf. 1. pkt., § 123, § 136, § 180, § 181, § 183, stk. 1 og 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 186, stk. 1, § 187, stk. 1, § 193, stk. 1, § 208, stk. 1, § 210, stk. 1 og 3, jf. stk. 1, § 215, § 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222, § 230, § 235, § 237, § 244, § 245, § 245 a, § 246, § 250, § 252, stk. 1 og 2, § 261, stk. 2, § 262 a, § 276, jf. § 286, §§ 278-283, jf. § 286, § 279, jf. § 285, hvis forholdet angår socialt bedrageri, § 288, § 289, § 289 a, § 290, stk. 2, § 291, stk. 1, jf. stk. 4, eller § 291, stk. 2, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,

Nr. 7-8. (Udelades)

5. I *§ 22, stk. 1, nr. 6,* ændres »§ 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222, § 230, § 235« til: »§ 216, § 222, § 225, jf. §§ 216 og 222, § 226, § 235«

§ 44 a. Udlændingestyrelsen og Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering videregiver uden udlændingens samtykke til kommunalbestyrelsen for den kommune, hvor udlændingen bor eller opholder sig, eller hvortil udlændingen vi-

6. I *§ 44 a, stk. 1,* ændres »og Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering« til: », Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og Statsforvaltningen«.

siteres, jf. integrationslovens § 10, stk. 1, eller flytter fra udlandet, oplysninger om,

1) at udlændingen er meddelt registreringsbevis eller opholdskort i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller opholdstilladelse efter §§ 7-9 f eller 9 i-9 n eller er fritaget for opholdstilladelse efter § 5, stk. 2,
2) at udlændingen er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse eller afslag herpå, eller
3) at udlændingens opholdstilladelse er nægtet forlænget, er bortfaldet eller er inddraget.

Stk. 2-11. (Udelades)

7. *§ 44 a, stk. 1, nr. 2,* ophæves og i stedet indsættes:

»2) at udlændingen er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse eller afslag herpå,
3) at udlændingen er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse efter afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. nr. 2, eller«.

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2015.

Stk. 2. § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse i sager, hvor der før lovens ikrafttræden er indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1-3, eller § 9 c, stk. 1, og hvor det godtgøres, at der rådes over egen bolig efter udlændingelovens § 9, stk. 6, § 9, stk. 15, 3. pkt., § 9, stk. 20, 3. pkt., § 19, stk. 1, nr. 6, 1. pkt., og § 19, stk. 1, nr. 7, 1. pkt. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 2-5, finder anvendelse, hvis det strafbare forhold er begået den 1. juni 2015 eller senere. Hvis det strafbare forhold er begået før den 1. juni 2015, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.